

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT
SEKRETARIATI / SEKRETARIJAT / SECRETARIAT

Priština, 24. decembar 2012. god.
Br. ref.:RK333/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI164/11

Podnosilac

Jetullah Mustafa

Ocena ustavnosti odluke Vrhovnog suda rev. br. 538/2008 od 28. juna 2011. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Jetullah Mustafa, sa prebivalištem u Prištini.

Osporena odluka

2. Odluka koju osporava podnosilac zahteva je odluka Vrhovnog suda od 20. septembra 2011. god., koju je on primio 20. septembra 2011.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva traži da se odluka Okružnog suda br. 89/98 od 9. februara 1998, kojom je bio odobren njegov zahtev za kompenzaciju za period od 3. decembra 1993. do 2. oktobra 1998. god., sprovede u celosti, a ne delimično kao što je rađeno do sada od strane Opštinskog suda.
4. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da odluka Vrhovnog suda od 28. juna 2011. god., koju je on primio 20. septembra 2011. god., nije rešena na odgovarajući način i da je pristrasna.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

6. 20. decembra 2011. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu.
7. Predsednik Suda je 17. januara 2012. god. nalogom br. 164/11 GJR imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog datuma, nalogom br. KSH, predsednik Suda je imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Gjyljeta Mushkolaj.
8. Predsednik Enver Hasani je 2. jula 2012. god. zamenio sudiju Gjyljetu Mushkolaj u Veću za razmatranje zbog toga što joj je istekao mandat sudije Ustavnog suda 26. juna 2012. god.
9. Veće za razmatranje je 3. jula 2012. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. 3. decembra 1993. god., podnosiocu zahteva, stalno zaposlenom u radnoj organizaciji Regionalna kompanija vodovoda "Batllava" u Prištini (u daljem tekstu: RKV), je raskinut ugovor o radu.
11. 1. jula 1997. god., Opštinski sud u Prištini je odlukom br. 407/96 odlučio da je radni odnos podnosiocu zahteva bio prestao na nezakoniti način. Bivši poslodavac podnosioca zahteva se žalio na ovu odluku.
12. 9. februara 1998. god., odlukom Ac. br. 89/98 Okružni sud u Prištini je odbio žalbu kao neosnovanu i naložio RKV-u da vrati podnosioca zahteva na njegovo prvobitno radno mesto ili na slično mesto. Prava iz radnog odnosa je trebalo da neizostavno budu zadržana.
13. 21. oktobra 1998. god., podnosilac zahteva se vratio na posao.
14. Opštinski sud u Prištini je 12. februara 1999. god. odobrio zahtev podnosioca zahteva za izvršenje tužbenog zahteva za lične dohotke koje mu duguju za vremenski period od 9. februara 1998. do 21. septembra iste godine.

15. Pismom od 26. februara 2001. god., upućenim RKV-u, podnosilac zahteva je zahtevao isplatu naknade za period od 3. decembra 1993. god. do 21. oktobra 1998. god. Dopisom od 5. aprila 2001. god. zauzvrat je odbio zahtev podnosioca.
16. 26. decembra 2001. god., podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Prištini za kompenzaciju štete od neisplaćivanja njegovog ličnog dohotka za taj period.
17. Ovaj tužbeni zahtev je odbijen od strane Opštinskog suda u Prištini odlukom Cl. br. 545/2001 od 22. januara 2003. god. Opštinski sud u Prištini je odlučio da je podnosilac zahteva izgubio pravo na kompenzaciju neisplaćenog ličnog dohotka za taj period po osnovu da, shodno članu 376(1) Zakona o obligacionim odnosima, rok zastarelosti dozvoljava 3 godine za potraživanje isplate naknade i tako da je podnosilac zahteva bio van vremenskog roka za 4 meseca i 17 dana. Međutim, Opštinski sud nije elaborisao koji je datum uzeo u obzir kada je došao do ovog zaključka.
18. 17. februara 2005. god., Opštinski sud u Prištini je odlukom Cl. br. 377/2004 odbio drugi tužbeni zahtev za naknadu neisplaćenog ličnog dohotka od 3. decembra 1993. god. do 21. oktobra 1998. god. po osnovu da podnosilac zahteva nije imao pravo na naknadu na osnovu člana 376(1) Zakona o obligacionim odnosima, rok zastarelosti, kojim je određeno vreme od 3 godine za potraživanje kompenzacije. Na ovo podnosilac zahteva se žalio Okružnom sudu u Prištini.
19. Odlukom Ac. br. 521/2005 od 14. oktobra 2005. god., Okružni sud u Prištini je odbio žalbu podnosioca zahteva. Okružni sud je ocenio da je Opštinski sud postupio pravično kada je odlučio da je zahtev za retroaktivno isplaćivanje van roka zastarelosti i kada je uzeo u obzir bombardovanje od marta do juna 1999. god. Okružni sud je stoga potvrdio presudu Opštinskog suda u Prištini Cl. br. 377/2004.
20. 31. avgusta 2007. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev za ponavljanje postupka pred Opštinskim sudom u Prištini predlažući kao novi dokaz odluku Opštinskog suda I. br. 2074/98 od 12. februara 1999. god. (vidi gore paragraf 4).
21. Odlukom Cl. br. 377/2004 od 19. septembra 2007. god., Opštinski sud je odbio zahtev, *inter alia*, po osnovu da je istekao rok od 30 dana od trenutka otkrivanja navedenog dokaza u kojem je trebalo da se podnese zahtev za ponavljanje postupka. Podnosilac zahteva na ovu odluku je podneo žalbu Okružnom sudu u Prištini.
22. Okružni sud je odbio žalbu podnosioca zahteva odlukom Ac. br. 907/2007 od 27. avgusta 2008. god. Nakon toga, podnosilac zahteva je Vrhovnom sudu podneo zahtev za reviziju.
23. 28. juna 2011. god., odlukom rev. br. 538/2008, Vrhovni sud je odbio zahtev podnosioca zahteva za reviziju smatrajući ga neosnovanim. Vrhovni sud je utvrdio da su niži sudovi pravilno primenili rok za ponavljanje postupka – to jeste 30 dana od otkrivanja novih dokaza – rok koji je u stvari bio istekao.
24. Podnosilac zahteva je primio odluku Vrhovnog suda 20. septembra 2011. god.

Navodi podnosioca zahteva

25. Podnosilac zahteva traži izvršenje odluke Okružnog suda u Prištini Ac. br. 89/93 od 9. februara 1998. god., kojom je RKV-u bilo naloženo da vrati podnosioca zahteva na njegovo prvo radno mesto ili na slično mesto.

26. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da u svojoj presudi od 22. januara 2003. god., Opštinski sud u Prištini nije priznao:

(1) od kojega je datuma počeo da se teče rok zastarelosti i

(2) kako je Opštinski sud odlučio o iznosu kompenzacije na koji bi podnosilac zahteva imao pravo.

27. Na kraju podnosilac zahteva tvrdi da su sudski postupci uopšteno dugotrajni i nepravični i specifično da je odluka Vrhovnog suda od 28. juna 2011. god. pristrasna i nije rešena na odgovarajući način.

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Iz podneska podnosioca zahteva se primećuje da se on žali na dva postupka:

a. Postupak u vezi sa neisplaćenim ličnim dohotkom koji se završio odlukom Okružnog suda u Prištini Ac. br. 521/2005 od 14. oktobra 2005. god., kojom je potvrđena presuda Opštinskog suda u Prištini Cl. br. 277/2004 od 17. februara 2005. god.

b. Postupak u vezi sa ponavljanjem postupka koji se završio 28. juna 2011. god. odlukom Vrhovnog suda rev. br. 538/2008.

29. Što se tiče postupka pod (a), Sud primećuje da se isti odnosi na događaje od pre 15. juna 2008. god., to jeste dan stupanja na snagu Ustava Republike Kosovo. Sledi da je žalba podnosioca zahteva van jurisdikcije Suda i sledstveno nije "*ratione temporis*" u skladu sa odredbama Ustava i Zakona (vidi, *mutatis mutandis*, Jasioniene protiv Litvanije, zahtev 41510198, presude ESLJP od 6. marta i 6. juna 2003. god., i slučaj br. KI 61/09, Adler Com protiv naloga predsednika opštine Đakovica).

30. Što se tiče postupka pod (b), Sud primećuje da je Vrhovni sud u svojoj odluci rev. br. 538/2008 od 28. juna 2011. god., (koju je podnosilac zahteva primio 20. septembra 2011. god.), utvrdio da su niži sudovi pravilno primenili zakon kada su odlučili o zahtevu za ponavljanje postupka shodno članu 423. (1) Zakona o parničnom postupku. Taj zahtev je trebalo da bude podnet u roku od 30 dana, od dana kada je stranka imala mogućnost da podnese nove činjenice.

31. U ovom smislu, Sud treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost utvrđene u članu 113.7. Ustava i u članu 47.2. Zakona, po kojima pojedinci koji podnesu zahtev Sudu moraju da dokažu da su iscrpeli sva zakonom predviđena pravna sredstva.

32. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da se pruži mogućnost dotičnim organima, uključujući i sudove, da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. (vidi, *mutatis mutandis* Selmouni protiv Francuske, br. 25803194, odluka od 28. jula 1999. god. i slučaj KI41/09 Univerzitet AAB-RIINVEST protiv Vlade Kosova, rešenje od 27. januara 2010. god.).

33. U slučaju podnosioca zahteva, Sud primećuje da su sudovi ustanovili da je po Zakonu o parničnom postupku podnosilac zahteva pokrenuo postupak za ponavljanje van roka. Kao posledica toga, sudovi su bili sprečeni da uzmu u obzir nove podnete dokaze.

34. Pod ovim okolnostima, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva koja su mu na raspolaganju po primenljivom zakonu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 56. stavom 2. Poslovnika o radu, 3. jula 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

